Tragerea Loteriei de Stat
a creat o nouă serie de milionari
– Milioanele s'au împărțit în toate colțurile țării –

Încă o tragere a loteriei!...

Nu știu cum se face că acel ce urmărește în fiecare lună mersul urnelor în care e ascunsă soarta atâtora găsește, de fiecare dată, mai multe lucruri demne de împărtășit decât în toate celelalte rânduri.

De fiecare dată crede că a pătruns definitiv și complet miracolele ascunse sub cifrele ce se leagă în nesfârșit de multe feluri. Și totuși, o nouă tragere îi aduce o seamă de gânduri, pe care nu le-a bănuit și cari vin să-i întărească părerea bună despre loterie

Constați, astfel, cum s'a încetățenit tot mai puternic tradiția tragerilor lunare și a întregii instituții a norocului, la noi. Și observi cum se intensifică sfera acesteia, adăogând noui întâmplări și înfăptuiri menite a-i spori însemnătatea.

Cred, de aceea, că azi nu prea există familii în care măcar un ins să nu joace la loterie. Toată lumea e atrasă, pe bună dreptate, de rostogolirea miilor de câștiguri ce merg până la milioane. Și oricare dintre noi se crede îndreptățit a lua parte — cu cât îl va ajuta norocul — la acest mare ospăț de bucurii, de atâtea ori repetate, fără istovire.

Se poate înțelege, deci, cât inexprimabil se cuprinde în întâmplările țesute în jurul tragerii de eri, mai ales dacă ne gândim că prin ea s'a încheiat încă o serie de patru trageri.

Își închipuie de altfel oricine, ce poate fi în ziua și la locul unde se împart trei sute de milioane în câteva ceasuri. Și tot așa, nu e greu de înțeles că în jurul unui astfel de eveniment se țes mii de frământări, palpitări și socoteli, care de care mai pline de nuanțe și de noutăți.

Câte lumi se întâlnesc în jurul urnelor din a căror alergare se aleg fericiții! Dacă le-ai aduna și le-ai coordona, ai ridica o țară de palate și moșii, un continent de gânduri și un ocean de bani.

E firesc, deci, ca mulțimea celor nerăbdători de a vedea ce minuni a mai făcut norocul, să nu poată încăpea în aula fundației Carol și nici hall-ul unde haut-parleurul anunță fiecare câștig. Unii rămân în stradă, alții urmăresc dela slujba pe care n'au putut-o părăsi, mersul tragerii, comunicând, prin gânduri, cu cei înghesuiți în sala și hall-ul fundației.

Și așa, de departe sau mai de aproape, o imensă gloată de suflete, palpită cu fiecare nou număr eșit câștigător, vreme de mai multe ceasuri.

De astă dată, celor cari asista la tragere în sala Fundației Carol, li se prezintă o serie de tablouri cari înfățișează mai grăitor ca orice altă propagandă opera constructivă a loteriei de Stat.

Vedem din fotografiile expuse în hollul fundației, ce se face cu banii adunați dela jucători. In afară de o bună parte, care se întoarce în buzunarul jucătorilor, sub formă de câștiguri, restul e destinat operei sanitare întruchipată în grandioasele sanatorii, numeroase, complete și bine utilate, de îngrijire a tuberculoșilor.

Iată scopurile frumoase, măreți, cărora își închină activitatea sa, Loteria de Stat: fericirea jucătorilor săi, a celor mulți, zeci și zeci de mii cari cred într'însa și, pe de altă parte, ajutorarea celor suferinzi.

Dăm acum cuvântul câștigătorilor Loteriei.

Milioanele iți dau friguri

Când vrea norocul te găsește și în gaură de șarpe. De faptul acesta ne-am convins zilele trecute, când a trebuit să găsim pe câștigătoarea unui frumos ...milion.

Calea Victoriei 142. O cofetărie cu bomboane, prăjituri, și... oameni amabili, spre deosebire de cei ce ne-au întâmpinat pe gangul alăturat.

— Dudue...

— Ce doriți, domnule, o înghețată cu fistic, alune, chocolată.

— Nu, aș voi să știu cine este Drăgana Popa?

Dela cassă a sărit zglobie d-ra Măriuca.

— O știu eu. Vine imediat. Ia du-te Lenuțo și spunei să vie aici. Să vedeți, domnule, Drăgana Popa este bucătăreasă la o casă mare și e prietena noastră. Oridecâteori trece la piață vine pela noi, iar prăjiturile pentru cucoană le ia tot de aici. Așa că o cunoaștem bine.

Dar ce aveți cu ea? Și ce tot umblați cu aparatul acela de fotografiat? Nu cumva coana Drăgana o să-și vadă poza în gazete? Că dv. îi găsiți pe milionarii Loteriei atunci când ei nici nu se gândesc.

D-ra Măriuca, dudue nostimă și tare vorbăreață, ne ghicise că veneam dela Loteria de Stat cu o veste bună. Până să vină „coana" Drăgana, am aflat toată povestea proaspetei milionare. E o femee necăjită și nu prea. Muncește din greu, însă are tot ce îi trebue, ba chiar să-și poată permite să mai ajute și pe cei ce n'au.

— E bună tare coana Drăgana și prietenoasă foc. Dacă are nevoe să scrie o carte poștală la nepoți vine la noi.

Când și-a cumpărat lozul, a găsit ea că e mai bine să-și dea adresa aici la noi, la Cofetărie, decât acolo unde lucrează.

Partea interesantă însă este că prietena noastră, cu o regularitate matematică, venea în fiecare lună la 15 și ne întreba:

— N'am câștigat?

Când îi răspundeam că nu, pleca mormăind și în ziua aceea coana Drăgana era amărîtă. A doua zi îi trecea necazul.

Luna trecută a pierdut lozul. Scandal, plânsete și fuga la noi să se jeluiască. Am potolit-o, spunându-i că nu este nicio nenorocire.

Timpul trecea și câștigătoarea noastră nu mai sosea. Intr'un târziu, după ce aflasem toată povestea, iat-o și pe coana Drăgana străduindu-se printre șirul de mașini să treacă strada.

— Ce v'a venit să mă chemați tocmai acum? Cocoana mă striga să termin cu bucatele că e ora prânzului și când colo mă puneți pe drumuri!

Coana Drăgana Popa a trecut de vârsta tinereții și în păr i-au nins zarzării. Bărbia i se clatină de emoție, pentrucă a înțeles ea că nu este „lucru curat" la mijloc.

Pentru a nu ni se mai întâmpla ca altădată când o câștigătoare tot de vârsta coanei Drăgana a căzut în nesimțire când a aflat vestea, am început cu menajamente.

— Coană Drăgano, ce ai zice dacă îți dăm o veste mare? De exemplu, ce ai zice dacă ți-am spune că unul dintre nepoți s'a însurat?

— Păi ,mai nimica.

— Dar dacă ți-am adus un dar?

— Dece să mi-l aduceți, că eu nici nu vă cunosc, maică.

— Ei, păi dumneata n'ai dat 200 de lei la Loteria de Stat.

Deodată bărbia coanei Drăgana a început să clănțăne mai tare, fața a căpătat culoarea laptelui, a pământului și a ierbei cosite. Mai, mai să price jos.

Drăgana Popa a aflat că este bogată

— Stai, nu te prăpădi că n'ai câștigat prea mult. Ia acolo un fleac de milion.

Până să-și dea seama bine de sumă s'a și repezit să-mi aducă lozul. Când s'a întors și s'a convins, era mai liniștită. Aflase și cucoana și îi dăduse voe să-și încaseze „paralele".

In timp ce ne îndepărtam spre alți câștigători, coana Drăgana își luase o prietenă dela cofetărie și plecase spre Colectură să încaseze.

Ce chef și bucurie a urmat, nu mai știm. Că de, sunt greu bătrânii de pornit, dar când pornesc, sunt greu de oprit".

Cu stropitoarea, pe drumul milioanelor!
Cum a devenit sacagiul Nicolae Ionescu milionar al Loteriei de Stat

Sacagiul milionar

Potopul de milioane dela ultima tragere a Loteriei de Stat a înecat în fericire cetățeni din toate straturile sociale. Valurile norocului s'au revărsat până în cartierele cele mai obscure, acolo unde — dacă n'ar fi acest miraculos joc al hazardului — cu greu poate străbate o rază de fericire.

Cazul domnului Nicolae Ionescu, care până eri se trezea în fiecare dimineață la orele cinci, pentru a stropi străzile Capitalei cu o cisternă a U.C.B.-ului, este unul dintre cele mai interesante și mai pilduitoare. Deși leafa nu-i îngăduia luxul... economiilor, Nicolae Ionescu punea zi cu zi „la ciorap" câțiva lei. Ii mersese numele că este avar, dar înțeleptul sacagiu știa ce făcea. Din mica sumă, rezultat al economiilor cotidiene, omul își cumpără cu regularitate cronometrică un loz al Loteriei de Stat. Faptul că nu a câștigat dela primele trageri, departe de a-l descuraja, l-a îndârjit, îndemnându-l să continue: „Odată și odată, o să-mi pue și mie norocul mâna în cap !"

Și așa a fost. Când reprezentanții colecturii au bătut la poarta atelierelor din șoseaua Ștefan cel Mare, anunțând că Nicolae Ionescu este câștigătorul lozului cu nr. 19.042, care a receoltat frumușica sumă de 6 milioane lei, colegii de lucru nu mai râdeau de loc, batjocoritori ca altă dată.

Dimpotrivă. L-au așteptat pe Nicolae Ionescu să sosească din oraș. Iar când acesta a apărut pe capra stropitoarei, întregul personal, ieșit în întâmpinare, a strigat într'un glas :

— Stropește-ne și pe noi, Nae, ca să se abată norocul și asupra noastră !

Și au pornit glonț spre prima colectură, să-și cumpere și ei câte un loz.

UN UCENIC DE UZINĂ MILIONAR

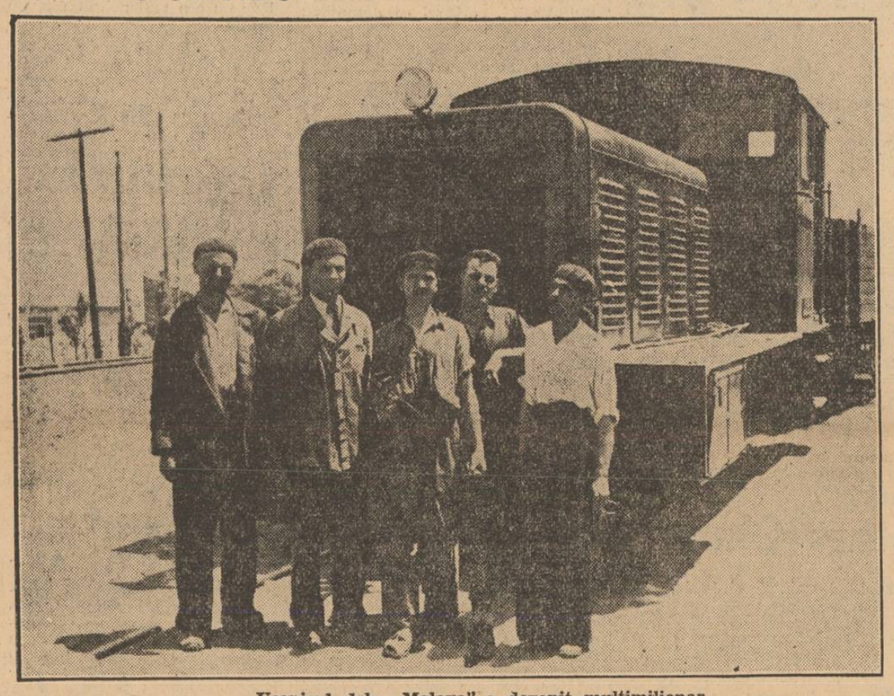

Ucenicul dela „Malaxa" a devenit multimilionar

Grație informației rapide pe care ne-a dat colectura dela care s'au vândut cele două lozuri câștigătoare a 6 milioane lei, — la un sfert de oră după ce câștigul fusese anunțat în sala Fundației Carol, — ne aflam pe urmele unuia dintre proaspeții milionari ai acestui loz.

Nu știam mai mult, decât că se numește Dumitru Păunescu, și că locuește în suburbana Principele Nicolae, str. E nr. 21. Dar era destul pentru a afla restul. Am luat calea lungă a șoselei Pantelimon, la sfârșitul căreia, o bună bucată de drum dincolo de barieră, începe comuna Principele Nicolae. Strada E este situată în cartierul numit — cu un nume destul de original dar probabil foarte la locul lui pentru importanța ce o are, — cartierul „Materiale de construcție".

Intrăm la nr. 21, unde se află o casă mică dar bine îngrijită. Intrebăm acolo pe prima ființă care ne iese în cale, despre câștigătorul nostru. Dânsa, o bătrânică, ne lămurește că se numește Bălașa Izvoranu. Și că se bucură azi de norocul a două ființe iubite: al nepotului său, Dumitru Păunescu, pe numele căruia a fost cumpărat lozul și al soțului ei, Gheorghe Izvoranu, care a contribuit în egală măsură la prețul modic ce a asigurat o soartă mai bună unei familii destul de nevoiașe.

— Dumitru, maică, — ne spune bătrâna, — e un copil foarte bun, foarte cuminte. E ca și copilul nostru. Și deși ne este doar nepot, mie îmi spune mamă și lu' bărbatu'meu, tată.

— N'are părinți? întrebăm noi cu sufletul înduioșat.

— Ba are. Dar are două rânduri de părinți. Ne are pe noi, care suntem ca și părinții lui și mai are și tată și mamă în comuna Rocova, lângă Turnu Severin, de unde este el de fel.

Băiatul are 19 ani și lucrează ca ucenic la secția de metalurgie dela Malaxa. Iar unchiul lui, bărbatul meu, lucrează tot la Malaxa, ca zidar.

Fiind aproape de ora 12, socotim că în curând cei doi tovarăși milionari se vor înapoia acasă. Și cerem voie să-i așteptăm aici. Dar bătrâna ne spune:

— Aa, nu vin, domnilor, decât diseară. Până atunci lucrează. Iar de mâncare le duc eu acolo. Tocmai mă pregăteam să le duc de-ale mesei. Dar de abia are timp să ia în fugă cele trebuincioase și iată că am și luat-o cu noi cu automobilul, spre a merge la Malaxa. Aflăm cu această ocazie că suntem dincolo de bariera Bucureștilor și a suburbanelor, că am ajuns la Halta Titan, unde sunt instalate uzinele Malaxa.

Pe drum cineva dintre noi o întreabă pe bătrânica:

— Ei, până acum suntem noi mai bogați. Dar de acum încolo nici nu mai îndrăznim să ne comparăm. Ia spune, cât crezi că a câștigat nepotul d-tale?

După o clipă de socoteală, Bălașa Isvoranu răspunde mai senină la față, așteptând par'că să-i confirmăm bucuria pe care și-o imagina în mintea sa: N'o' fi câștigat 10.000 de lei?

— Dar mai mult nu crezi că a câștigat?

— Mai mult? Mai mult...? Păi nici nu știu să număr mai mult. Căci eu n'am făcut carte.

— Ce-ai zice dacă ți-am spune că a câștigat o sută de mii de lei. Poate nici n'ai văzut vre-odată atâția bani.

Bucuria bătrânii începe să nu mai cunoască margini. Iar când apare și băiatul, căruia după câteva oceluri îi spunem că de azi încolo e un adevărat milionar, ochii ei lucesc de lacrimi și de emoție.

Săracul de el! I-a ajutat Dumnezeu acum pentru toată viața. Căci atâta muncește...

Mânați de goana noastră după câștigători, îi părăsim spre a se bucura în tihnă de norocul lor. Dar nu-i tihnă, căci zeci și sute de lucrători cari au eșit pentru repausul de prânz, îi înconjoară acum, cu simpatia lor, întrebători, cercetători, voind par'că să descoasă până în fundul inimii pe unul dintre ai lor, care totuș e mult, mult deosebit de ei, prin norocul pe care i l-a trimis Dumnezeu din senin, pe neașteptate.

A visat că a muls niște vaci grase
Și i-a ieșit lozul de șase milioane

Florica Jibleanu, nevasta unui curier din serviciul fabricei de cărămidă U. C. B., șos. Pantelimon 314, susține că nu s'a îndoit o clipă că norocul nu i-ar fi favorabil. In noaptea din ajunul tragerii a avut un vis turburător. Se afla ci-că, împreună cu soțul ei, într'o pădure, iar acolo se îndeletniciau, — aproximativ ca în episodul biblic, — cu mulgerea a două vaci grase.

După cum se vede, au brodit-o amândouă. S'au ales cu o însemnată ciosvârtă din lozul de 6 milioane.

Așa cum am arătat, au primit vestea simplu, fără prea mare emoție. Mai impresionat era vecinul care făcuse binele înlesnind cumpărarea lozului.

Florica Jibleanu milionăreasa e o femeie tânără, mama unei fetițe de doi ani, nevastă de muncitor nevoiaș până eri, purta o rochie peticită, par'că anume să contrasteze cu brusca schimbare de condițiuni materiale, survenită la fantezia roatei norocului. Fiindcă a știut că n'are alt mijloc capabil să întoarcă altminteri mașinăria soartei, a perseverat și a reușit. Vacile din vis i-au dat cel mai prețios lapte: de aur.

Loteria i-a croit peste noapte alt drum. Un drum ce se depărtează de acest decor mizer al mahalalei, unde femeile umblă cu rochii rupte, unde copiii se zbengue desculți în praful ulițelor și unde viața zâmbește arare. Norocul însă a izbutit să nimerească, chiar la adresa cu un număr șters la poartă.

Florica Jibleanu, e milionăreasă

— „Semn bun, — și-a zis, fără să împărtășească nimic omului ei, care scârbit că nu câștigase la celelalte trageri anterioare, a declarat că se lasă păgubaș. Numai că, Florica, prevăzătoare, cu bani împrumutați la un vecin, n'a lăsat pierdut lozul ultimei clase.

S'ar zice că atât o întemeiase visul în nădejdea grandioasei surprize încât sosiți cu buna veste la fabrică, am constatat că a avut mai mult efect asupra celorlalți lucrători decât asupra fericitei câștigătoare. Florica Jibleanu s'a mulțumit să zâmbească. Chipurile, venisem după vestea primită de dumneaei în vis.

— N'am putut sta locului, domnule. Par'că mă mâna ceva spre Florica".

UN CÂȘTIG DUBLU: 12 MILIOANE

Lozul nr. 10.010, care a eșit câștigător cu 12.000.000 lei în aceeași colectură s'a împărțit pe sferturi în diferite cartiere. Și astfel, după ce am cercetat și descusut cu deamănuntul pe primul dintre câștigători pe care 10.010 îi făcuse milionari, pe ucenicul dela Malaxa, am luat drumul în diagonală, exact în partea opusă a Bucureștilor, în comuna suburbană Militari.

Din casa situată în fundul unei grădinițe de zarzavat, a apărut, drăgălaș, micul Costinel de doi anișori, care a adus-o și pe mama lui, deși aceasta era suferindă. Era bolnavă de inimă. Și de aceea îi vorbim cu menajamente, tot astfel cum am vorbit și Bălașei Izvoranu, din mahalaua materialelor de construcție.

Când îi spunem de 10.000 de lei, ne înduioșează cu răspunsul său : poate a vrut Dumnezeu cu mine, ca să-mi pot căuta de sănătate.

Ii arătăm apoi situația adevărată, care e cu mult mai roză, mai fericită. Ne mulțumește mult, nouă, celor care i-am adus vestea, ca și cum noi i-am luat câștigul. Și mulțumește cu recunoștință Loteriei de Stat, care a făcut din câteva ființe necăjite adevărați milionari.

Bărbatul ei e plutonier Major cu serviciul la Spitalul Militar și vine pe jos acasă, fiindcă 4 lei cât costă drumul cu autobuzul este o sumă apreciabilă în bugetul acestei familii nevoiașe.

Cei doi copii, nevasta bolnavă, și nevoile gospodăriei nu se pot întreține chiar atât de ușor din cât câștiga el. Făceau economii, și se mai ajutau cu bucățica de grădină unde plantau legume atât pentru vară cât și pentru iarnă.

— Și când vine bărbatul dumitale, am întrebat-o.

— Vine pe la 2 fiindcă face un ceas pe drum dela Spitalul Militar până acasă. L-am așteptat ca să-i spunem și lui fericita veste. Intr'adevăr la orele 2 și cinci minute, Plutonierul Stoian și-a făcut apariția obosit de drum și fiert de căldura namiezei. De unde să-și închipue că acasă, unde intra plin de griji și eșea mai împovărat de ele, îl aștepta o veste în urma căreia el devenea un om lipsit de orice nevoi!

— Joc de mult la loterie și numai eu știu cum izbuteam să strâng cei două de lei cât îmi trebuia pentru loz. In ultimul timp mă aranjasem cu un prieten dactilograf, Aninoiu Virgil, ca o lună să cumpere el lozul și ailaltă eu. Luna asta el s'a dus el și-a cumpărat lozul. Și suntem amândoi milionari.

— Și bineînțeles, că o să vă folosiți de norocul ăsta așa cum trebue.

— Cred și eu, prea am dus-o greu ca acuma să nu cunosc prețul banului. O să-i dau o îngrijire mai cumsecade, nevestei mele bolnavă de inimă, apoi o să îmi cresc copilașii așa cum trebue, și o să-mi pot îndeplini un gând care este al tuturor cetățenilor țării mele și care este acela de a contribui și cu pentru înzestrarea oștirei. Ca militar îmi dau mai mult ca oricare seama, de această datorie și de mărețul gând și îndemn al marelui nostru Rege.

Voiam încă dela început să trimit contribuția mea dar mi-a fost peste putință să pun la o parte cele câteva sute de lei ce ar fi însemnat contribuția mea modestă dar sinceră.

Ne-a emoționat conștiința de înalt naționalism al norocosului ostaș, care în momentul când se vedea îmbogățit, primul lui gând a fost pentru țară.

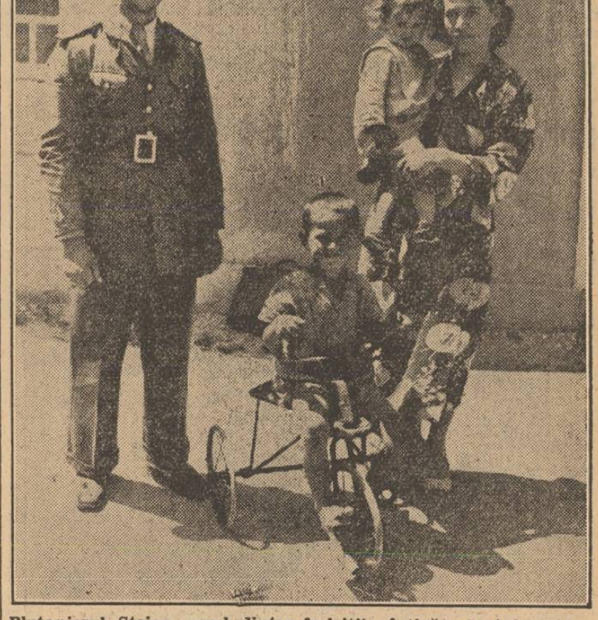

Plutonierul Stoian, unul dintre fericiții câștigători ai lozului Nr. 10.010, care a eșit dublu cu 12.000.000 lei

Norocul unor învățători

Există o clasă de slujbași intelectuali ai Țării, a căror muncă este un continuu sacrificiu pentru tinerele vlăstare ale neamului: „Invățătorii".

In stolurile străjerești, în căminele culturale și pretutindeni unde se cere astăzi o sforțare pentru binele social, învățătorii satelor noastre merită din plin darurile Zeiței Norocului.

De astă dată purtătorul acestor daruri este Casa de Credit a Corpului Didactic care sub înțeleaptă conducere a d-lui Gr. Tăușan, distinsul ziarist și gânditor de elită, director general al Casei, aprobă învățătorilor participarea pe credit la tragerile Loteriei de Stat și a Funlațiilor Culturale Regale.

Această mare înlesnire a adus până azi milionul de 6 ori în casele învățătorilor dela sate și orașe, toți binecuvântând mâna fericită a d-lui Gr. Tăușan, care le-a aprobat lozurile.

De data asta milionul, căzut pe nr. 59543 este împărțit frățește între colegi risipiți în patru unghiuri ale țării și anume : d-na Maria Geală, Tâmboești-R. Sărat, d. Cernescu Iulian Șerbinți-Hotin, d. Fântână Constantin, Holboca-Iași, d na Jeaneta Rădulescu, Sighet-Maramureș.

Fericiții câștigători au fost înștiințați telegrafic de către Oficiul de Loterie al Corpului Didactic, spre a se prezenta la achitarea câștigurilor.

Norocul unei funcționare

Printre alți câștigători, am nimerit și la d-na I. Z., funcționară din Capitală, care locuește într'un apartament în blok-housse. Ne-a mulțumit mult de vestea pe care i-am dus-o, că a câștigat unul din milioanele loteriei anexe.

Ne-a dat un amănunt foarte interesant câștigătoarea noastră. Am o viziune grozavă, ne-a spus dânsa. Increderea mea în loterie m'a făcut să joc într'una, deși până acum nu câștigasem nimic. Și spuneam tuturora cu o precizie de par'că aș fi știut dinainte ceva, că la clasa IV-a a Loteriei a 19-a, voi câștiga o sumă mare. Iată că presimțirea mea s'a adeverit întocmai.

Păstrez încrederea în loterie, încredere sporită datorită evenimentului fericit de astăzi.

Nu uitați de loz
când plecați in concentrare

Alt fericit milionar este d. Nicolae Angelescu din str. Bursei nr. 3.

D. Angelescu este un tânăr, care pentru grija pe care a avut-o pentru lozul său, merită să fie dat ca exemplu.

D. Angelescu fiind chemat în concentrare nu a uitat însă că joacă și la Loteria de Stat. D-sa a încredințat unui amic misiunea de a-i preschimba lozul înainte de 15 ale lunei.

Și grija d-lui Angelescu pentru lozul său a fost răsplătită. Numărul d-sale a eșit câștigător cu un milion de lei. Dacă nu ar fi avut această grijă d Angelescu nu ar fi fost astăzi un fericit câștigător.

Zece funcționari și un milion
Povestea adevărată cu un loz al Loteriei de Stat

Mai mult decât oricând, solidaritatea este, în aceste vremuri de economii bugetare, mama înțelepciunii. Când această solidaritate vizează un loz al Loteriei de Stat, — ea are toate șansele să fie și sora de lapte o norocului.

In cazul celor zece funcționari dela „C. E. C." Cassa de Economii și de păstrare.

Povestea (adevărată!) începe astfel : au fost, odată, zece funcționari săraci, cari știind cât prețuește perseverența, îndrumarea unui drum norocos — au pus mână dela mână și au cumpărat un loz al Loteriei de Stat.

Lozul n'a eșit : odată, de două ori, de trei ori.... Ințelepți, funcționarii nu s'au descurajat, deviza lor a rămas : „răbdare și un loz".

Rezultatul ? Ultimele trageri ale Loteriei de Stat le-au arătat că au avut dreptate. Unul dintre câștigurile de un milion le-a bătut la ferestrele biroului,— ca un miraculos porumbel al hazardului.

...In hall-ul instituției C. E. C. am putut ceti la plecare, după ce am văzut figurile surăzătoare ale câștigătorilor : „Depuneți cu încredere economiile Dvs. mici și mari spre păstrare și fructificare la orice oficiu poștal din țară".

Din aceste economii, cei 10 funcționari au dat lunar doar câțiva lei și iată concluzia : milionul !